

Wet zorg en dwang eenvoudig uitgelegd

Inleiding

We praten altijd samen over de zorg die jij krijgt.
Jij mag zeggen hoe je het het liefst wilt.

Soms kunnen we niet doen wat jij het liefst zou willen.
Omdat iets gevaarlijk is voor jou of voor anderen.
Dan zoeken we samen naar een oplossing.
Met jou en met je vertegenwoordiger.

Als we het niet eens worden, geldt de Wet zorg en dwang.
In de Wet zorg en dwang staat wat Ipse de Bruggen moet doen
als het niet lukt om afspraken te maken.

In dit boekje lees je over hoe de Wet zorg en dwang werkt.
Misschien vind je het moeilijk om te begrijpen.
Dan kun je het boekje ook lezen met je begeleider of familie.

Vrijheid

Iedereen mag zelf kiezen.
Je kunt bijvoorbeeld zelf kiezen wie je vrienden zijn.
Of welke sport of hobby je wilt doen.
Of wanneer je op je kamer wilt zijn.

Regels

Je moet wel rekening houden met anderen.
Muziek luisteren mag natuurlijk.
Maar niet te hard en ook niet in de avond als anderen willen slapen.
Daarover maken we regels.
Op je woning zijn regels, maar ook op je werk of dagbesteding.

Afspraken

Je mag ook kiezen welke zorg of behandeling je wilt.
Daar praten we over met jou en je vertegenwoordiger.
En we maken afspraken.
Die gelden alleen voor jou.
Deze afspraken zetten we in je zorgplan.

Voorbeeld

Je vindt het heel leuk om televisie te kijken.
Maar het is ook belangrijk om te bewegen.
En 's nachts moet je voldoende slapen.
We maken daarom samen afspraken over
wanneer je televisie mag kijken.

Soms mag je niet zelf kiezen

Soms gaat iets niet zoals jij het wilt.

We kijken dan samen of we de afspraak kunnen veranderen.

We zoeken naar een oplossing waar iedereen het mee eens is.

Dat lukt niet altijd.

Soms is iets gevaarlijk voor jezelf of voor anderen.

Ipse de Bruggen zegt dan welke zorg of behandeling je krijgt.

Dit heet dan onvrijwillige zorg.

Wet zorg en dwang

Ipse de Bruggen mag niet zomaar onvrijwillige zorg geven.

Eerst moet worden gekeken of we het eens kunnen worden.

Alleen als dat echt niet lukt, mag onvrijwillige zorg.

In de Wet zorg en dwang staat wat wel of niet kan.

Verschillende soorten van onvrijwillige zorg

De volgende zorg mag niet zomaar als er geen afspraken in jouw zorgplan staan:

- Jou verplicht laten eten of drinken, medicijnen of een behandeling geven. Bijvoorbeeld als je pillen moet nemen of een griep prik krijgt.
- Jou zeggen dat je niet overal naartoe mag. Bijvoorbeeld door jou vast te pakken.
- Jou opsluiten. Bijvoorbeeld als de deur van je kamer of woning op slot gaat.
- Jou in de gaten houden. Bijvoorbeeld met een camera.
- Jouw kleren of je lichaam onderzoeken. Bijvoorbeeld omdat we denken dat je een mes hebt.

- Jouw kamer of huis controleren op gevaarlijke dingen, zoals wapens of drugs.
- Kijken of jij middelen hebt gebruikt waardoor je je anders gaat gedragen, bijvoorbeeld alcohol of drugs.
- Je niet jouw eigen leven laten bepalen, zoals zeggen dat iemand je vriend niet mag zijn, of dat je geen telefoon mag.
- Je geen bezoek laten ontvangen, bijvoorbeeld zeggen dat alleen familie mag komen.

Wanneer mag onvrijwillige zorg?

Als er geen afspraken zijn, mag je begeleiding de dingen die hierboven staan niet zomaar doen.

Het mag alleen als:

- Jij of iemand anders veel pijn kan krijgen, gewond raakt of dood kan gaan.
- Jij spullen stuk maakt van jezelf of van iemand anders.
- Jij niet goed voor jezelf zorgt.
- Je iets doet of zegt dat anderen heel erg boos of verdrietig maakt.
- Jij iets doet waardoor de veiligheid van anderen in gevaar komt.

Voorbeeld

Je bent zo boos dat je hard tegen een deur wilt slaan.

Dat is gevaarlijk voor jou.

Je kan er pijn van krijgen.

Je begeleider probeert met je te praten.

En vraagt wat jou weer rustig kan maken.

Misschien naar buiten gaan, of muziek luisteren?

Als niets helpt en het blijft gevaarlijk, mag je even niet meer zelf kiezen.

Je begeleider houdt je vast om te zorgen dat je geen pijn krijgt.

Kijken of het anders kan

In de wet staat dus dat onvrijwillige zorg soms mag.

Maar ook dat je begeleiding wel altijd moet kijken of het nog echt nodig is, of dat het kan stoppen.

Lukt dit niet, dan zoeken we steeds naar een betere oplossing.

Het liefst een oplossing waar jij het mee eens bent.

We praten hierover met jou en je vertegenwoordiger.

We praten ook samen met bijvoorbeeld je arts, je fysiotherapeut of een gedragskundige.

En soms vragen we ook deskundigen die niet bij Ipse de Bruggen werken.

In de Wet zorg en dwang staat wanneer we er iemand bij moeten vragen.

Voor wie is de Wet zorg en dwang?

De Wet zorg en dwang is er voor iedereen met een Wet langdurige zorg-indicatie.

Die krijg je als je langere tijd zorg nodig hebt.

Het maakt niet uit of je bij Ipse de Bruggen woont of thuis.

Als je geen Wet langdurige zorg-indicatie hebt, kan een dokter bepalen dat Ipse de Bruggen zich voor jou ook aan de nieuwe regels moet houden.

Klacht over onvrijwillige zorg

We proberen steeds samen te kijken met welke zorg je het eens bent.

Soms vinden we toch onvrijwillige zorg nodig.

Ben je het daar niet mee eens?

Dan kan je hulp vragen van de cliëntenvertrouwenspersoon.

Deze persoon is er voor jou en andere cliënten van Ipse de Bruggen.

De cliëntenvertrouwenspersoon werkt niet voor Ipse de Bruggen.

Hij of zij kan je helpen bij een gesprek.

Of helpen bij het indienen van een klacht.

Je kan je persoonlijke begeleider vragen wie de cliëntenvertrouwenspersoon is.

Ipsede Bruggen is de grootste zorgorganisatie in Zuid-Holland voor kinderen, jongeren en volwassenen met een anders verlopende ontwikkeling of verstandelijke beperking. Op bijna 400 zorglocaties bieden ruim 5500 medewerkers 5000 cliënten zorg en ondersteuning bij wonen, werken, leren en ontspannen. Dit doen wij in nauwe samenwerking met ouders/wettelijk vertegenwoordigers en andere zorgorganisaties. Onze missie is: zorgen dat cliënten een goed leven hebben en zich kunnen blijven ontwikkelen. Wij geloven dat er altijd meer mogelijk is. Hoe klein het stapje ook is.

www.ipsedebruggen.nl